

Jamtamot

Att IQ ska ha in bidragen till landsmannahälsningen redan innan juni månads utgång har sina problem för oss jamtar emedan Heimmot ännu ej avhållits dock har det den fördelen att hälsningen hinna komma ut medan det fortfarande finns någon som vet med sig att hälsningen är riktad till dem. För att inte fjolårets marvelösa Heimmot ska försvinna in i glömska mellan fjolårets hälsning och årets verksamhet ämnar jag i korta ordalag referera detta: Wargen, Brookfield- och hybridbuss, Västerhus kapell, Kalkugn i Kluk, Mus-Olle museum, Hingstar och mat på Wängen, Sundelins jaktkåk, m.m. Året började, fast styrelsen officiellt ej hade tillträtt, med vårt traditionella samarrangemang med vår syster — och tidigare samboförening Härja-Jämt. Samkvämet var lyckat med en synnerligen luguber kaffeunderhållning — i klass med den som senare JH visade upp.

Första Motet gick av stapeln den 2/10 och var ett Sjalvständuheitsmot. Motet gästades bl.a. av en busslast nedresta bröder, däribland Jensen, Oscarsson och Graffen. Under Motet lät ÖH em Tomas etc. Nirsa donera ett uppstoppat älg huvud, och även om hornuppsättning med ett nödropp överstiger en fjällkos så pryder denna personekonomidränerande donation en hedersplats på kammaren. Vidare lät fananskaffningskommittén uppvisa ett exemplar införskaffad islandsfana.

Den 23/10 vaknade idrottssektionen

till liv och arrangerade 3B, en trippeltävling där delmomenten utgörs av bowling, boule och biljard. Br Fogden visade sig vara utstående genom att vinna samtliga delmoment.

Höstens andra Mot var Hammarmotet den 5/11. Bröderna lät traditionsenligt tända ett ljus på professor Zetterströms grav. På kvällen gästades bröderna av bolsjevik, tillika brodern, Ove Andersson som gav bröderna inblick i det ryska språkets innersta väsen samt lät donera en hederlig hammar- och skäranfana. Påföljande helg deltog vi i nationens föreningskväll under temat "Sumo — en by i gulmännaland". Under kvällen hölls en rad matcher i den ädla sporten sumo, en japansk avart av rövkrök. Föga förvånansvärt visade sig ÖH vara lika glänsande som i just rövkröken. Dagen därpå var det jamtpub och tempot var väldigt en gode så att ingen av bröderna behövde jobba ihjäl sig. Den 4/12 var det dags för årets Julmot med sedvanligt val av hederspristagare. Som av en tradition briljerade Br GV återigen med ett eget iordningställt julbord. Vidare presenterades en julsnaps och Br Staffan Sandler underhöll med anekdoter från tiden runt Exilium. Naturligtvis gick även detta år ett fackeltåg till Gunillaklockan där vi avnjöt brandtal, jamtamotskören och glögg.

Våren inleddes, liksom hösten, med ett samarrangemang. Den 21/1 firade vi tillsammans med JH och HJ fridlysandet av Storsjöodjuret. Med på festen var Artut, en nybildad jamtföreningen på KTH. Årtmotet som hölls den 11/2 blev vårens första Mot. Här gjorde ÖH-klubban nypremiär efter en kortare tids frånvaro. Motet gästades av den inte helt okände Tomas Nirsa som orerade om sin islandsresa där gästerna bjöds på valslakt och styggsuping

m.m. Vårens föreningskväll deltog Jamtamot i under det i laga tågordning och härvarande förrättningslokal helt dominerande temat — Hedebyborna, en TV-serie där Br Hövdingen hade en av de bärande rollerna. Kvällen innehöll mycken lättgrogg och ett äkta svenskt smörgåsbord.

Att Stj HP Burman tilldelats Jamtamots Hederspris 1994 kan knappast undgått någon. Priset delades ut vid Prismotet den 19/3. Anledningen till att HP fick priset var bl.a. att HP populariserat jamtskan bland framför allt ungdomen i Jamtland. Priset utgjordes av, förutom sedvanligt diplom, en kopia av Storsjöodjursaxen förfärdigad av KG Lindblad i Rätansböle. Motet bjöd för övrigt på en presentation av en ny fond eller rättare sagt nya statuter till den avvecklade Torpfonden som sedan ett tag benämns Dispositionsfonden. Nästkommande Mot var Valmot och påbörjades den 22/4. Trots ett hårt arbete av valberedningen saknades någon kandidat till ÖH varför detta val måste bordläggas till Sommartmotet. Trots, eller kanske tack vare, avsaknaden av en "kapten på skeppet" visade många yngre jamtar intresse för styrelseskapet och inte mindre än sex av posterna tillsattes av yngre jamtar. Att bröder Nirsa, Tomas och Johan, är jamtamots ständiga donatorer demonstrerades återigen när de till kammaren lät donera en Handölskamin.

Valborg var som alltid Valborg och Jamtpuben hölls som vanligt. Vädrets makter var med oss vilket gjorde Orvars krog till en osedvanligt populär lokalitet. Var vår släpps bröderna, liksom hingstarna på Wängen, ut i sommarhagen. Med sig har de oftast några jamtstårser, så även i år när vårutflykten med HJ gick till Hammarkog. En lyckad tillställning där det grillades, spelades brännboll, inspekterades älg-

torn och hyvlades tjälskott med ansikte.

Med nyhyvlat ansikte infann jag mig på nationens städdag för att med bröder feja nationen inför vårbalen. Tillsammans med en annan herrförening hade vi i uppgift att iordningställa stora salen. Under tecknad, numer benämnd Överhängare, och Birkarlarnas ordförande — Storkandelabern — tog på sig att polera upp ena kronan till en aldrig tidigare skådad glans. Under detta intensiva gnidande råkar kronan oförhappandes beskriva en enkel mollbergare i pik med dubbel skruv, kopierande den svenska kronans fria flytande föll den fritt för att sluta i ekparketten i något som kan liknas vid den svenska statsfinansen. Devalveringen av Norrlands kronor var ett faktum. Som för att finansiera en takkrona var Sommartmotet förlagt till bl.a. Solvalla. Så var icke fallet. I

var jamt bor en hästkarl och en spelare, ett tillfälle att kombinera dessa sysslor får ej försättas. Redan fyra på morgonen anlände Br Fogden till "Valla" för att övervaka de första värmningarna. Med dessa förutsättningar var det inte underligt att Br Gillevärden prickade in en tjugooddsare. Detta imponerade så på bröderna att de senare under kvällen lät välja Br GV, Daniel Markstedt, till nästkommande verksamhetsårs Överhövding, ett år som bl.a. innehåller ett Stormot emedan vi firar vårt 80-års jubileum sedan återuppståndelsen. För mig återstår nu endast Heimmotet, som är förlagd till Borgvattnet och som kommer att bli ett riktigt spökmot, innan jag tvingas överlämna ÖH-klubban till min efterträdare. Må jamtstjärnan lysa över er, Ma raukes,

Stefan Eriksson
Överhövding